

బ్రహ్మచారి స్వామీ వివేకానంద మద్రాసులో వున్న లాకాలేజీ హాస్టెల్నుకి—ఏదో సందర్భంలో—వెళ్ళారట. మాటలమధ్యలో అక్కడవున్న శ్రీకృష్ణుడి నిలువెత్తు విగ్రహాన్ని చూపించి, “అంత సీలంగా వేయడంలో అర్థమేమయినా వుందా? అంత రార్థమేమయినా వుందా?” అని అడిగారట.

అప్పుడు ఎవరికి తోచినట్టు వారు చెప్పారట. అక్కడ వున్న ఓ పందొమ్మిదేళ్ళ యువకుడు ఇలా అన్నాడట:

“సముద్రాన్ని చూడండి. ఆకాశాన్ని చూడండి. నీలి కడలి అనంతం. వినీలాకాశం అనంతం. అలానే నేనూ అనంతం. అదే ఆ లీలా మానుష వేషధారి అనంతమైన వాడని చెప్పడానిగ్గానూ సీలంరంగు వాడబడింది.”

వెంటనే స్వామీ వివేకానంద ఆ యువకుణ్ణి కౌగలించుకుని “నువ్ చాలా గొప్ప వాడి వొతావ్.” అన్నారట బహుశా అనందబాషాలు రాలిస్తూ.

ఆ యువకుడే రాజాజీ!

“సరిగ్గా ఇలాగే జరిగిందనను గాని మమారుగా ఇలానే జరిగింది” అన్నాడు మాష్టారు.

నిజమే కావచ్చు మాష్టారు కాని-

శరీరం పూర్తిగా సీలంరంగు అయిపోవడమంటే చాలా డీవెన్స్ సయన్స్ పిస్. అంటే ఏదో ఒక వ్యాధి చిహ్నం వుదాహరణకి గుండెవ్యాధి అందాం. వ్యాధి అంటే లోపం గుండెవ్యాధి అంటే శ్రీకృష్ణుడి హృదయంలో కూడా లోపాలున్నాయన్నమాట. అంటే అతడు పరిపూర్ణంగా స్వచ్ఛమైనవాడు కాడన్నమాట.” అన్నాడు.

“చీ నో ర్యుయ్—” మాష్టారు.

“అది రాజాజీ ఇంటర్ ప్రీచేషన్. ఇది నా ఇంటర్ ప్రీచేషన్. వివేకానందస్వామి అతని ఇంటర్ ప్రీచీ చేసే శక్తిని మెచ్చుకున్నారు గాని ఇంటర్ ప్రీచీ చేసినదాన్ని కాదు.”

“రాజాజీ గొప్పవాడు కాబట్టి గొప్ప విషయాన్ని ఇంటర్ ప్రీచీ చేశాడు. ఆధ్యాత్మిక భావాన్ని సూచించాడు. నువ్వు సామాన్యుడివి. అందులోనూ శుద్ధ ఆర్థినెరీ గాడివి. దేవుడిలో సైతం లోపాలు తప్పచూడలేదు నీ కన్ను. నా స్తికుడా! అదీ తేడా” —మాష్టారు.

“నిజమే మాష్టారు. రాజాజీ స్వామీ వివేకానంద అంత మహోన్నత వ్యక్తి ముందు ఇంటర్ ప్రీచీ చేశాడు. నేను మీ అంత గొప్ప వ్యక్తి ముందు—చేశాను. అదీ తేడా” —నేను.

—మెడికో శ్యామ్